

METODSKA RAZMIŠLJANJA

Tema tročasa nosi naziv „*Koje uređaje mogu da povežem sa računarom?*“ i pomoću nje uvodim učenike u pojam i vrste perifernih uređaja. Stavljajući ih u realnu situaciju i navodeći ih pomoću unapred zadatih ograničenja, podstičem učenike na aktivno donošenje odluka. Već od trenutka kada odluče da se upuste u avanturu i počnu da razmišljaju šta im sve treba, oni su ušli u priču o širokom spektru perifernih uređaja koje mogu da koristite u svakodnevnom radu za računarom. Uloga nastavnika je da te aktivnosti prati i usmerava ka unapred zadatom cilju učenja.

Pošto se ovde radi praktično o prvim časovima i situaciji da učenici nisu vični metodama aktivne nastave, moj uticaj nastavnika - moderatora će u početku biti značajniji i direktniji, da bi se u narednim časovima smanjivao i na kraju sveo na optimalnu meru. Prvi korak je upoznavanje sa situacijom, gde učenici dobijaju list sa informacijama i treba da ga razumeju i prihvate. Ovaj materijal je dat u štampanom obliku jer učenici još nisu ovladali radom za računarom, a i sa ciljem da učenici ne budu koncentrisani na sam rad za računarom. To u ovom trenutku nije cilj. U sledećem koraku učenici u parovima, na osnovu dostavljenog materijala, analiziraju materijal i prikupljaju činjenice koje će im pomoći da zadatak uspešno reše. Limitiranje novčanih sredstava za nabavku opreme je postavljeno u skladu sa životnim situacijama i ciljem da se u skladu sa njima donese prava odluka u odnosu na potrebe. Učenici razmenjuju mišljenja sa svojim kolegom u paru. Istovremeno, rad u paru doprinosi boljem upoznavanju učenika u grupi na početku školske godine u novom okruženju.

Po završetku rada u paru, učenike organizujem u grupe od po 4 učenika (metodom narastajuće grupe) i zadatak se sastoji u tome da svaka grupa izabere i da svoj predlog opreme – odgovarajućih perifernih uređaja iz ponuđenih kataloga, praveći plakat o tome. Ograničenje u zadatku je postavljeno na izbor jednog uređaja svake od vrsta uređaja. Pri izradi plakata učenici koriste materijal koji im je dat za učenje. Podela materijala u vidu kataloga - cenovnika tri relevantne firme u gradu ili bližoj okolini (u prilogu), gde učenici analiziraju i biraju uređaje, budi zainteresovanost za ovu nastavnu oblast. Istovremeno, zadata situacija u njima budi radoznalost kako u pogledu sadržaja, tako i u pogledu nove metode rada – podela učenika na grupe, jer se sa ovim načinom obrade gradiva većina njih sreće prvi put. U fazi diskusije treba da pomognem učenicima kada se pojave neke poteškoće. Učenici treba da sami stignu do rešenja koje je prihvatljivo za sve, ali za koje i celokupni razred kao i svaki pojedinac snosi odgovornost. Moraju da se trude da pri razmeni mišljenja – diskusiji budu spremni između ostalog i na kompromise, kao i da poštuju osnovna pravila dobre komunikacije: da saslušaju jedni druge i ne upadaju jedni drugima u reč. U fazi generalizacije, izvode se zaključci o najboljoj odluci o izboru perifernih uređaja na osnovu diskusije, a definišu se i kriterijumi za izbor perifernih uređaja.

Kako je učenicima ovaj vid nastave novina, to se u evaluaciji predviđa dobijanje povratne informacije da li učenicima odgovara ovaj način rada. Predviđeno je da se na panou ili tabli učenici o tome izjasne označavanjem pored jedne od ponuđenih odgovora (opcija). Ovo se može realizovati i popunjavanjem anketnih listića, gde se povratne informacije mogu obogatiti i utiscima o radu same grupe ili predloga za način rada za sledeće nastavne teme.